

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący : SSA Alicja Sołowińska (spr.)

Sędziowie : SA Dorota Elżbieta Zarzecka

: SA Bożena Szponar - Jarocka

Protokolant : Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie 25 października 2017 r. w B.

sprawy z odwołania Z. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. zażalenia Z. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 3 lutego 2017 r. sygn. akt IV U 1220/16

I. zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie,

II. oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 13 czerwca 2016 roku nr (...) odmówił Z. W. umorzenia należności z tytułu składek na

a) ubezpieczenia społeczne – za okres 03.2003 r., 06.2004 r. – 07.2004 r., 11.2004 r. – 12.2004 r., 02.2005 r. – 09.2006 r., 12.2006 r., 10.2007 r. – 11.2007 r., 01.2008 r., 04.2008 r. – 07.2008 r., 09.2008 r. – 02.2009 r., w łącznej kwocie 27.104,06 zł, w tym z tytułu:

- składek – 15.374,48 zł

- odsetek – 11.720,78 zł

- kosztów upomnienia – 8,80 zł

b) ubezpieczenie zdrowotne – za okres 01.2006 r. – 09.2006 r., 12.2006 r., 10.2007 r., 01.2008 r., 04.2008 r., 06.2008 r. – 07.2008 r., 09.2008 r. – 01.2009 r. w łącznej kwocie 5.629,03 zł, w tym z tytułu:

- składek – 3.369,23 zł

- odsetek – 2.251,00 zł

- kosztów upomnienia – 8,80 zł

c) Fundusz Pracy – za okres 11.2004 r. – 12.2004 r., 03.2005 r., 05.2005 r. – 09.2006 r., 12.2006 r., 10.2007 r., 01.2008 r., 04.2008 r., 06.2008 r. – 07.2008 r., 09.2008 r. – 02.2009 r. w łącznej kwocie 1.465,41 zł, w tym z tytułu:

- składek – 910,05 zł

- odsetek – 546,56 zł

- kosztów upomnienia – 8,80 zł

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Zakład wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków umorzenia należności określonych w ustawie abolicyjnej, gdyż nie dotrzymał 12 - miesięcznego terminu na spłatę należności niepodlegających umorzeniu - nie uiścił niepodlegających umorzeniu kosztów egzekucyjnych należnych Urzędowi Skarbowemu w kwocie **50,14 zł**

W odwołaniu ubezpieczony Z. W. wskazał, że nie miał zamiaru uchylać się od uregulowania zobowiązania do zapłaty kwoty 50,14 zł. Odnośnie należności nie podlegających umorzeniu zawarł z organem rentowym (ZUS O/O.) układ ratalny gdzie termin zapłaty ostatniej raty przypada na dzień 20 września 2018 r. Skoro data zapłaty ostatniej należności – niepodlegającej umorzeniu - przypada na 20 września 2018 r. to też zapłata zakwestionowanej kwoty – 50,14 zł (należnej od Urzędu Skarbowego) winna przypadać na ten dzień (a nie w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z dnia 13.06.2014 r.) .

Wyrokiem z dnia 3 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił brak podstaw do odmowy do umorzenia należności z tytułu składek za okresy i w wysokości wymienionych w decyzji oraz zasądził od (...) Oddział w O. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd I instancji ustalił, że decyzją z dnia 13 czerwca 2014 r. nr (...).UM. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. na podstawie przepisów ustawy abolicyjnej w pkt I ustalił, że według stanu na dzień 28 marca 2013 r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne Fundusz Pracy za okresy wymienione wraz z odsetkami i kosztami upomnień. Jednocześnie w pkt II poinformowano ubezpieczonego, że warunkiem umorzenia wskazanych tam danin jest spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy zaznaczył, że warunkiem umorzenia jest nieposiadanie zaległości z tytułu niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od 1 stycznia 1999 r. oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez organy egzekucyjne, tj. dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Wskazana decyzja została doręczona ubezpieczonemu w dniu 18 czerwca 2014 r

W dniu 16 października 2014 r. pomiędzy ubezpieczonym i organem rentowym zawarta została umowa o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, odsetek, upomnień i kosztów egzekucji należnych dla ZUS O/O. w myśl której spłata ostatniej raty miała nastąpić z dniem 20 września 2018 r.

W dniu 27.11.2014 r. ubezpieczony otrzymał pismo Urzędu Skarbowego w O. wskazujące, iż do dnia 19.07.2015 r. należy uregulować kwotę 50,14 zł stanowiących koszty egzekucyjne należne temu organowi a związane z egzekucją należności nie podlegających umorzeniu

Wymieniony przedmiotowe koszty uiszczył w dniu 20.06.2016 r. Nadal realizuje on terminowo układ ratalny z dnia 16 października 2014 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym, w ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd odwołał się do celu ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r. poz. 1551) jakim był zamiar zniwelowania barier finansowych dla małych i średnich przedsiębiorców na rynku, szczególnie tym znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej poprzez umożliwienie uzyskania umorzenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy, oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych). Zakresem ustawy zostały objęte wszystkie osoby prowadzące pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek (por. uzasadnienie do ustawy, druk nr 382, Sejm VII kadencji). Sąd Okręgowy przytoczył też przepisy w/w ustawy regulujące etapy postępowania przed organem rentowym w sprawie o umorzenie zaległych składek. Stwierdził, iż zgodnie z art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, **warunek o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu**. Zgodnie zaś z ust. 10 art. 1 warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społecznie, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnika składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zaznaczył przy tym, że organ rentowy, prezentując swoje stanowisko, pomijał treść art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej, przyjmując, że spłacenie należności niepodlegających umorzeniu musi zawsze i bez wyjątku nastąpić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia.

W ocenie Sądu takie stanowisko organu rentowego należało uznać za nieprawidłowe. Należy wskazać, że art. 1 ust. 12 ustawy abolicyjnej wprost stwierdza, że warunek z ust. 10 (nieposiadanie na dzień wydania decyzji należności niepodlegających umorzeniu) jest spełniony po opłaceniu należności niepodlegających umorzeniu rozłożonych na raty lub z odroczonym terminem płatności, które zostały udzielone w ciągu 12 - miesięcznego okresu zastrzeżonego w ust. 11. Jest to przepis szczególnie w stosunku do ust. 11 wyznaczającego ogólną zasadę dotyczącą terminu płatności zadłużenia. W przypadku więc wystąpienia sytuacji w nim opisanych, ust. 11 przestaje mieć zastosowanie, a w jego miejsce stosuje się ust. 12 art. 1 cyt. ustawy.

Sąd I instancji podkreślił, że ubezpieczony zawarł z organem rentowym umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, w myśl której ostatnia spłata miała nastąpić w dniu 20 września 2018 r. Tym samym, w wyłączeniu stosowania ust. 11, do ubezpieczonego nie miał zastosowania termin ustawowy, na gruncie rozpatrywanej sprawy upływający w dniu 19 lipca 2015 r. (12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji warunkowej z dnia z dnia 13 czerwca 2014 r ., a termin wynikający w umowie, tj. termin płatności ostatniej raty, czyli 20 września 2018 r. r. Wobec tego, skoro termin do spłaty należności niepodlegających umorzeniu został wydłużony, również termin do spłacenia pozostałych należności związanych z należnościami niepodlegającymi umorzeniu został wydłużony do dnia 20 września 2018 r. Ubezpieczony, dokonując zaś wpłaty z tytułu kosztów egzekucji należności niepodlegających umorzeniu w dniu 20 czerwca 2016 r r., dokonał wpłaty przed upływem terminu określonego w układzie ratalnym. W ocenie Sądu, mając na uwadze, że intencją ustawodawcy było niewątpliwie umożliwienie oddłużenia małych i średnich przedsiębiorców, to możliwość wydłużenia terminu, o którym mowa w ust. 12 należy odnieść do wszystkich spłat należności w tym do

spląty kosztów egzekucyjnych, inna interpretacja tego przepisu nie byłaby zgodna z celem ustawy. Należy podkreślić, iż taka interpretacja spornego zagadnienia znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 września 2016 r. III AUa 692/16 , Legalis Numer 1543826.

Apelację od powyższego wyroku złożył (...) Oddział w O.. Skarżący zarzucał naruszenie prawa materialnego tj.

1. art.1 ust.1, ust.6, ust.8 i ust.10 ustawy z 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność poprzez błędne uznanie, że płatnik składek spełnił wszystkie niezbędne warunki do umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz Fundusz Pracy;

2. art.1. ust.11 w/w ustawy poprzez błędne uznanie, że odwołujący opłacił niepodlegające umorzeniu koszty egzekucyjne w terminie, w sytuacji gdy termin upłynął 19 lipca 2015r. a wpłaty dokonano 20 czerwca 2016 r. po wydaniu decyzji z 13 czerwca 2016 r. odmawiającej umorzenia należności z tytułu składek;

3. art.1 ust.12 w/w ustawy poprzez błędne uznanie, że odwołujący opłacił należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne objęte umową z 16 października 2014 r. o rozłożenie na raty należności z tytułu składek, zgodnie z którą płatność ostatnich rat wyznaczono na 20 września 2018 r..

Wskazując na powyższe organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Natomiast zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego zawarte w pkt II wyroku złożył pełnomocnik odwołującego się.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucał naruszenie przepisu art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. Z § 2 pkt 5 i § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. w brzmieniu przed zmianą dokonaną rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. zmieniającym rozporządzenie z 22 października 2015 r. poprzez zasądzenie od organu rentowego kwoty 180 zł. zamiast 4800 zł.

W oparciu o powyższe wnosił o zmianę postanowienia o kosztach postępowania i zasądzenie od (...) Oddział w O. na rzecz Z. W. kwoty 4800 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie kwoty 2430 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Stan faktyczny sprawy nie jest kwestionowany, wynika z art. ZUS i przedstawia się następująco.

W dniu 28 marca 2013 r. Z. W. złożył w (...) Oddział w O. wniosek o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych w z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012r. poz.1551 zwanej dalej ustawą abolicyjną). Rozpoznając ten wniosek organ rentowy ustalił okresy za które składki nie zostały opłacone, kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy wraz z odsetkami i kosztami upomnienia i decyzją z dnia 13 czerwca 2014 r. wydaną na podstawie art.1 ust.8 ustawy abolicyjnej ustalił warunki umorzenia. W punkcie II tej decyzji organ rentowy stwierdził, że warunkiem umorzenia należności jest splata należności niepodlegających umorzeniu, w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji. Decyzja warunkowa została doręczona wnioskodawcy 18 czerwca 2014 r. i wobec niezłożenia odwołania w terminie miesiąca od doręczenia stała się prawomocna 18 lipca 2014 r., co oznacza, że termin 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji upływał 18 lipca 2015 r.

W dniu 16 października 2014 r. Z. W. zawarł z organem rentowym umowę o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek wraz z odsetkami i kosztami upomnienia, których spłata była warunkiem umorzenia należności. Termin spłat poszczególnych rat upływa 20 września 2018r. Ponadto w dniu 29 sierpnia 2014 roku organ rentowy uwzględniając wniosek Z. W. rozłożył na raty należne Zakładowi koszty egzekucyjne w łącznej kwocie 764,44 zł. a termin spłat upłynął 19 sierpnia 2015 r.

W dniu 27 listopada 2014 r. Z. W. odebrał pismo Urzędu Skarbowego w O. z dnia 13 listopada 2014 r. (k.17, 27-28) informując o kwocie należnych temu urzędowi kosztów egzekucyjnych wynikających z egzekucji na podstawie wymienionych tytułów egzekucyjnych obejmujących składki nie podlegające umorzeniu. W piśmie tym Naczelnik Urzędu Skarbowego poinformował odwołującego o obowiązku uiszczenia kwoty tych kosztów w wysokości 50,14 zł. do 19 lipca 2015 r. i powołał się na decyzję ZUS z 13 czerwca 2014 r. określającą warunki umorzenia.

Wymienione wyżej koszty egzekucyjne należne Urzędowi Skarbowemu Z. W. uiszczył 20 czerwca 2016 r., a więc po wydaniu decyzji będącej przedmiotem rozpoznania w niniejszym postępowaniu.

Ustawa abolicyjna ustanowiła dwuetapowe postępowanie w kwestii umorzenia nieopłaconych składek.

Zgodnie z art. 1 ust. 8 ustawy ZUS wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty podlegających umorzeniu należności o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust 6 z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Warunkiem umorzenia tych należności jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji o umorzeniu niepodlegających umorzeniu należności składkowych wraz z odsetkami, opłatami i kosztami wymienionymi w art. 1 ust.10 ustawy abolicyjnej (koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora Oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego), których spłata musi nastąpić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, chyba, że w terminie tym niepodlegające umorzeniu należności zostały rozłożone na raty. W takim przypadku określony w ust.10 warunek nieposiadania należności niepodlegających umorzeniu uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

W ocenie Sądu Apelacyjnego decyzja warunkowa o której stanowi art. 1 ust.8 ustawy abolicyjnej powinna zawierać oprócz ustalenia kwot należności podlegających umorzeniu także warunki ustanowione w ust.10 – 12 których spełnienie powoduje umorzenie. Organ rentowy powinien określić, poprzez wskazanie kwot, należności niepodlegające umorzeniu przypadających do spłaty w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji warunkowej.

Podkreślić należy, że powodem odmowy umorzenia należności z tytułu składek w przedmiotowej sprawie było nieopłacenie przez odwołującego się kosztów egzekucyjnych należnych naczelnikowi urzędu skarbowego. Określenie wysokości tych kosztów nie było możliwe w dacie wydania decyzji z 13 czerwca 2014 r. bowiem wówczas organ rentowy nie znał kwot kosztów należnych Urzędowi Skarbowemu.

Jednakże pismem z dnia 27 października 2014 r. ZUS (k.28 ZUS) przekazał do Naczelnika Urzędu Skarbowego informację umożliwiającą ustalenie kosztów egzekucyjnych należnych temu urzędowi wskazując tytuły wykonawcze z których koszty wynikają. W odpowiedzi na to pismo Naczelnik Urzędu Skarbowego w O. poinformował organ rentowy a także Z. W. o wysokości kosztów egzekucyjnych należnych temu organowi, które należy uiszczyć w terminie do 19 lipca 2015 r. co jest warunkiem umorzenia zaległych składek. Pismo to wnioskodawca otrzymał 27 listopada 2014 r. a zatem znana była mu kwota kosztów egzekucyjnych należnych Naczelnikowi Urzędu Skarbowego oraz termin jej zapłaty w celu spełnienia warunków umorzenia.

Ewidentnie Z. W. nie opłacił kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w terminie określonym przepisem art.1 ust.11 ustawy abolicyjnej. Zauważyć przy tym należy, iż układ ratalny zarówno co do należności składkowych jak i kosztów egzekucyjnych należnych organowi rentowemu nie obejmował kosztów egzekucyjnych naczelnika urzędu skarbowego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego odwołujący wykazał się biernością w zakresie zapłaty kosztów należnych urzędowi skarbowemu w przewidzianym terminie, w przeciwieństwie do składek niepodlegających umorzeniu i kosztów egzekucyjnych z tym związanych należnych Zakładów Ubezpieczeń Społecznych. Przypomnieć jedynie wypada, iż co do tych drugich należności zostały zawarte układy ratalne. Zdaniem Sądu Apelacyjnego powoływany stan zdrowia skarżącego nie stanowi w okolicznościach sprawy usprawiedliwienia niezachowania terminu zapłaty. Nie można bowiem zaakceptować takiego stanowiska, że do dokonania jednych czynności związanych z umorzeniem należności wnioskodawca był zdolny z uwagi na stan zdrowia a do innych nie. Zauważyć wypada, że Z. W. podejmował czynności skierowane na rozłożenie na raty zaległych należności a w ich wyniku 29 sierpnia 2014 r. i 16 października 2014 r. należności zostały rozłożone na raty, a wnioskodawca zgodnie z planem spłat realizuje te układy ratalne.

Reasumując Sąd Apelacyjny jest zdania, że rozłożenie na raty zgodnie z art.1 ust. 12 niektórych należności podlegających spłacie powoduje, że należności nieobjęte układem ratalnym podlegają zaspokojeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia. W konsekwencji brak spłaty w tym terminie części niepodlegających umorzeniu należności (np. kosztów egzekucyjnych należnych naczelnikowi urzędu skarbowego) powoduje, że warunek umorzenia nie jest spełniony, a tym samym brak jest podstaw do wydania decyzji stwierdzającej umorzenie zaległych składek (art.1 ust.13 pkt 1 w zw. z ust.10 ustawy). Z treści art.1 ust.10 ustawy abolicyjnej wynika, iż bezwzględnym warunkiem umorzenia należności o których mowa w art. 1 i 6 jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji niepodlegających umorzeniu składek oraz odsetek, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych a także kosztów egzekucyjnych naliczonych m.in. przez naczelnika urzędu skarbowego.

W rozpoznawanej sprawie wymóg powyższy nie został spełniony. Apelacja jako nieuzasadniona podlegała uwzględnieniu na mocy art. 386 § 1 kpc.

Wobec bezzasadności odwołania od zaskarżonej decyzji, wnioskodawcy jako stronie przegrywającej nie służył zwrot kosztów procesu w tym zastępstwa procesowego. Zatem zażalenie na rozstrzygnięcie w tym przedmiocie w szczególności co do wysokości zasądzonych kosztów nie mogło być uwzględnione. Zgodnie z art. 98 kpc to strona przegrywająca sprawę jest zobowiązana do zwrotu jej przeciwnikowi kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw.

O oddaleniu zażalenia Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Końcowo Sąd Apelacyjny zauważa, iż w sytuacji gdy strony zgodnie z art.1 ust. 12 zawierają układ ratalny obejmujący należności niepodlegające umorzeniu, to ocena spełnienia warunków określonych w ust.10 możliwa jest po opłaceniu należności. W tym kontekście, skoro zaskarżony wyrok stwierdza umorzenie zaległych należności w trakcie kiedy trwa spłata składek niepodlegających umorzeniu to byłby on co najmniej przedwczesny i podlegałby uchyleniu a sprawa przekazaniu do organu rentowego.-